

ХАРАКТЕРИСТИКА СПІЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ У СУЧАСНИХ УМОВАХ

¹ ПП «АгроАльянс-Експо», відділ зовнішньо-економічної діяльності

Анотація

У статті охарактеризовано спільні підприємства в сучасних реаліях розвитку країни задля прискорить виходу з економічної кризи та забезпечення інтеграції України у світовий економічний простір. Розглянуто систему оцінки інвестиційного клімату країни і її окремих регіонів.

Ключові слова: підприємство, інтеграція, криза, діяльність.

Abstract

The article describes joint enterprises in the modern realities of the country's development in order to accelerate the exit from the economic crisis and ensure Ukraine's integration into the global economic space. The system of assessing the investment climate of the country and its individual regions is considered.

Key words: enterprise, integration, crisis, activity.

Вступ

Спільна підприємницька (господарська) діяльність – діяльність, що базується на співробітництві між суб'єктами господарської діяльності України та іноземними суб'єктами господарської діяльності і на спільному розподілі результатів та ризиків від її здійснення. Спільні підприємства, які базуються на спільному капіталі суб'єктів господарської діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності, на спільному управлінні та на спільному розподілі результатів та ризиків.

Суб'єктами інвестиційної діяльності є інвестори, замовники, виконавці робіт, користувачі об'єктів інвестиційної діяльності, а також постачальники, юридичні особи (банківські, страхові і посередницькі організації, інвестиційні біржі) і інші учасники інвестиційного процесу.

Об'єктами інвестиційної діяльності в Україні є основні фонди, що модернізуються, що створюються і оборотні кошти у всіх галузях і сферах народного господарства, цінні папери, цільові грошові внески, науково-технічна продукція, інші об'єкти власності, а так само майнові права і права на інтелектуальну власність.

Метою є визначення основних характеристик спільних підприємств на сучасному етапі розвитку суспільства.

Результати досліджень

Прямі іноземні інвестиції – найбільш бажана форма капіталовкладень для економік, що розвиваються, адже вона дозволяє реалізовувати масштабні проекти, в країну надходять нові технології, передові практики управління.

У сучасних умовах повномасштабного вторгнення прихід іноземного капіталу до української економіки є критично важливим. Внаслідок військових дій втрачено цілі сектори промисловості. За таких умов найбільш перспективними для інвестування є агропромисловий комплекс з його експортними можливостями та потенціалом [1].

Підприємством з іноземними інвестиціями вважається таке, у статутному фонді якого не менше 10 % вкладень припадає на долю іноземного інвестора.

Іноземні інвестиції можуть надходити у наступних формах:

- іноземна валюта, що визнається конвертованою НБУ;

- валюта України при реінвестиціях в об'єкт первинного інвестування чи в будь-які інші об'єкти інвестування відповідно до чинного законодавства України;
- будь-яке рухоме та нерухоме майно та пов'язані з ним майнові права;
- акції, облігації, інші види цінних паперів, а також корпоративні права;
- будь-які права інтелектуальної власності, вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами країн-інвесторів та експертною оцінкою в Україні;
- права на здійснення господарської діяльності, включаючи право на використання надр і природних ресурсів.

В Україні, на жаль, досі відсутня своя система оцінки інвестиційного клімату країни і її окремих регіонів. Іноземні інвестори орієнтуються на оцінки численних консалтингових фірм, що регулярно відстежують інвестиційний клімат в багатьох країнах світу, в тому числі і в Україні. Однак оцінки інвестиційного клімату, що даються зарубіжними експертами на їх регулярних засіданнях, що проводяться поза Україною і без участі українських експертів, представляються мало достовірними, а можливо, і упередженими [2].

Військові дії, що відбуваються на території нашої країни звісно ж сприймаються як додаткові ризики і часто мають критичне значення у прийнятті рішення, щодо інвестування у галузі української економіки. Проте слід відмітити, що ці ризики несуть за собою і ряд можливостей. В ситуації, коли уряди країн партнерів готові вливати кошти в українську економіку та фінансувати повоєнне відновлення її регіонів – відповідні та суміжні галузі виглядають досить привабливо для приватного інвестора.

Від так перспективними є такі галузі як машинобудування і металообробка, будівельна, цементна промисловість, цементна промисловість, хімічна і нафтохімічна промисловість.

Традиційно приваблива для інвестування та створення спільних підприємств в Україні, як зазначалось є сільськогосподарська промисловість. У зв'язку із порушенням у військовий час традиційних логістичних ланцюгів, зокрема морським транспортом, експортний потенціал сировини значною мірою погіршився [3]. Адже експортування сировини вимагає великих об'ємів, котрі забезпечувались здебільшого морським транспортом через порти великої Одеси. В цих реаліях увагу слід звернути на переробну галузь та інвестувати у експорт готової сільськогосподарської продукції. Тож привабливою виглядає борошномельна галузь та масложирова промисловість, котра в останні роки завдяки зміні ставки податку на додану вартість та експортному миту на олійні культури (сировину) значно розвинулась в Україні.

Інвестиційна привабливість — це узагальнююча характеристика переваг і недоліків окремих напрямів і об'єктів з позиції конкретного інвестора.

Основні причини кризи інвестування на сучасному етапі:

- повномасштабне вторгнення РФ;
- екстенсивний характер відтворення в минулому;
- відсутність економічного механізму стимулювання;
- руйнівна сила інфляції;
- фінансова криза.

З графіку щоквартальних надходження прямих іноземних інвестицій в економіку України бачимо, що після спаду 2022 року у 2023 році відбулась стабілізація ситуації.

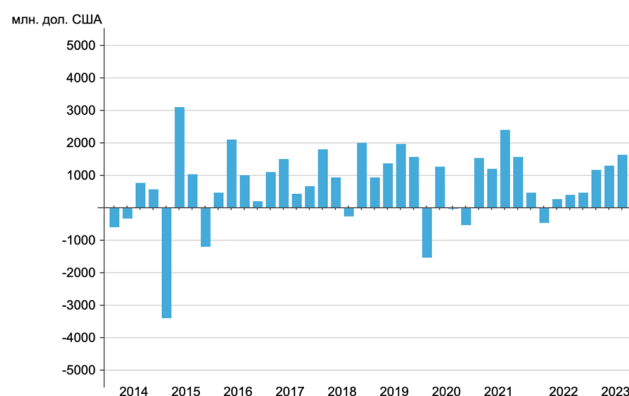

Рисунок 1 – Графік кварталних надходжень прямих іноземних інвестицій

Це надає обережний оптимізм щодо інвестиції у відродження та розвиток української економіки в цілому та у створення спільних підприємств зокрема.

Для полегшення створення спільних підприємств на державному рівні необхідно продовжити гармонізацію українського законодавства із законодавством Європейського Союзу, що полегшить організацію роботи підприємств такої форми власності. Для зменшення затрат робочого часу на вирішення різних формальних питань з українськими чиновниками, потрібно скорочувати бюрократичні процедури та знижувати рівень корупції.

Висновки

В результаті проведеного дослідження, визначено, що на сучасному етапі розвиток спільних підприємств має бути одним із пріоритетних завдань держави. Це прискорить вихід з економічної кризи та забезпечить інтеграцію України у світовий економічний простір. Лише економічно сильна держава може протистояти військовій агресії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Мороз О.В., Карачина Н.П., Вітюк А.В. Розвиток процесів забезпечення інвестування підприємств сільськогосподарського машинобудування Вінниця: ВНТУ, 2019. 184 с.
2. Єпіфанова, І. Ю. Основи ведення сучасного бізнесу : практикум / І. Ю. Єпіфанова, В. В. Джеджула. – Вінниця : ВНТУ, 2021. – 110 с.
3. Скриль В.В, Булка І.П. Спільні підприємства: тенденції та проблеми розвитку, Всеукраїнський науково-виробничий журнал «Інноваційна економіка» №36, Тернопіль 2012. – 386 с. – С.115-119.

Хороший Ярослав Олександрович – заступник директора ПП «АгроАльянс-Експо», керівник відділу зовнішньо-економічної діяльності, менеджер зовнішньо-економічної діяльності «АгроАльянс-Експо», e-mail: y.khoroshyi@ukr.net

Khoroshyi Yaroslav – deputy director of AgroAlliance-Expo PE, Head of the Department of Foreign Economic Activities, Manager of AgroAlliance-Expo Foreign Economic Activities, e-mail: y.khoroshyi@ukr.net